

Ρώσοι ποιητές του 20ού αιώνα ανθολογία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ - ΣΧΟΛΙΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΛΕΣΚΗΣ

δίγλωσση έκδοση

Πανεπιστημιακές
Εκδόσεις Κύπρου

ΡΩΣΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

РУССКИЕ ПОЭТЫ ДВАДЦАТОГО ВЕКА
АНТОЛОГИЯ

Διόρθωση: Αγγελική Τσαμπάζη
Σελιδοποίηση: Παναγιώτα Δημοπούλου

1η έκδοση: Σεπτέμβριος 2004

Copyright© 2004 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΥΠΡΟΥ
για την ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά το Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ISBN 978-960-406-885-2

ΡΩΣΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Εισαγωγή – Μετάφραση – Σχόλια
Γιώργος Μολέσκης

РУССКИЕ ПОЭТЫ ДВАДЦАТОГО ВЕКА
ΑΝΤΟΛΟΓΙΑ

Вступление – Переводы – Комментарий
Γιοργος Μολεσκис

3η έκδοση

ΑΘΗΝΑ 2009

Содержание

ВВЕДЕНИЕ	17
--------------------	----

ЭПОХА СИМВОЛИЗМА

КОНСТАНТИН БАЛЬМОНТ (1867-1942)

«Я мечтою ловил уходящие тени...»	88
«Я – изысканность русской медлительной речи...»	90
«Завет бытия»	92

ВАЛЕРИЙ БРЮСОВ (1873-1924)

«Я»	94
«Помпеянка»	96
«З. Н. Гиппиус»	100
«Грядущие гунны»	102

ЗИНАИДА ГИППИУС (1869-1945)

«Песня»	106
«Бессилие»	108
«Электричество»	110
«Без оправданья»	112

ФЁДОР СОЛОГУБ (1863-1927)

«Скучная лампа моя зажжена ...»	114
«Порой повеет запах странный...»	116
«Мы – плененные звери...»	118

ИННОКЕНТИЙ АННЕНСКИЙ (1855-1909)

«Свечку внесли»	120
«Мучительный сонет»	122

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	17
----------	----

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΥ

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝ ΜΠΑΛΜΟΝΤ (1867-1942)

«Με τη φαντασία μου άγγιζα τις φευγαλέες σκιές...»	89
«Είμαι η αβρότητα του αβίαστου ρωσικού λόγου...»	91
«Η υποθήκη της ζωής»	93

ΒΑΛΕΡΙ ΜΠΡΙΟΥΣΟΦ (1873-1924)

«Εγώ»	95
«Γυναίκα της Πομπηίας»	97
«Z. N. Γκίππιους»	101
«Επερχόμενοι Ούννοι»	103

ΖΙΝΑΪΝΤΑ ΓΚΙΠΠΙΟΥΣ (1869-1945)

«Τραγούδι»	107
«Αδυναμία»	109
«Ηλεκτρισμός»	111
«Χωρίς δικαιολογία»	113

ΦΕΟΝΤΟΡ ΣΟΛΟΓΚΟΥΜΠ (1863-1927)

«Η λάμπα μου ανάβει πληκτική...»	115
«Κάποτε παράξενη φτάνει μυρωδιά...»	117
«Είμαστε αιχμάλωτα θηρία...»	119

ΙΝΝΟΚΕΝΤΙ ΑΝΝΕΝΣΚΙ (1855-1909)

«Φέραν κερί»	121
«Τυραννικό σονέτο»	123

«Сентябрь»	124
«Тоска припоминания»	126

АЛЕКСАНДР БЛОК (1880-1921)

«Ужасен холод вечеров...»	128
«Незнакомка»	130
«О доблестях, о подвигах, о славе...»	134
«Ночь, улица, фонарь, аптека...»	136
«Коршун»	138

АНДРЕЙ БЕЛЫЙ (1880-1934)

«На горах»	140
«Хулиганская песенка»	144
«Друзьям»	146

ПОСЛЕ СИМВОЛИЗМА

НИКОЛАЙ ГУМИЛЁВ (1886-1921)

«Шестое чувство»	150
«Мои читатели»	152
«Слово»	156

АННА АХМАТОВА (1889-1966)

«Я научилась просто, мудро жить...»	158
«Я с тобой не стану пить вино...»	160
«Вечерние часы перед столом...»	162
«Есть в близости людей заветная черта...»	164
Из поэмы «Тайны ремесла»	166
«Эпиграмма»	168

ОСИП МАНДЕЛЬШТАМ (1891-1938)

«Дано мне тело – что мне делать с ним...»	170
«Образ твой, мучительный и зыбкий...»	172
«Бессонница, Гомер. Тугие паруса...»	174
«Век»	176

ВЕЛИМИР ХЛЕБНИКОВ (1885-1922)

«Трущобы»	180
«Слоны бились бивнями так...»	182

«Σεπτέμβριος»	125
«Η νοσταλγία των αναμνήσεων»	127

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΜΠΛΟΚ (1880-1921)

«Είναι το κρύο τις νύχτες φοβερό...»	129
«Η Άγνωστη»	131
«Άθλους, δόξες, κατορθώματα...»	135
«Νύχτα, δρόμος, φανάρι, φαρμακείο...»	137
«Γεράκι»	139

ΑΝΤΡΕΪ ΜΠΕΛΙ (1880-1934)

«Στα βουνά»	141
«Χούλιγκαν τραγουδάκι»	145
«Στους φίλους»	147

ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟ

ΝΙΚΟΛΑΪ ΓΚΟΥΜΙΛΙΟΦ (1886-1921)

«Έκτη αίσθηση»	151
«Οι αναγνώστες μου»	153
«Ο λόγος»	157

ANNA AXMATOVA (1889-1966)

«Έμαθα να ζω απλά και με σοφία...»	159
«Όχι, μαζί σου δε θα πιω κρασί...»	161
«Ωρες βραδινές μπροστά από το τραπέζι...»	163
«Στο σμίξιμο υπάρχει των ανθρώπων μια κρυφή γραμμή...»	165
Από την ποιητική σύνθεση <i>Μυστικά της μαστοριάς</i>	167
«Επίγραμμα»	169

ΟΣΙΠ ΜΑΝΤΕΛΣΤΑΜ (1891-1938)

«Μου δόθηκε το σώμα – τι να κάνω μ' αυτό...»	171
«Τη μορφή σου βασανιστική και άπιαστη...»	173
«Αϋπνία. Όμηρος. Τεντωμένα τα πανιά...»	175
«Ο αιώνας»	177

ΒΕΛΙΜΙΡ ΧΛΕΜΠΝΙΚΟΦ (1885-1922)

«Θαμνότοποι»	181
«Οι ελέφαντες χτυπιόντουσαν με τις προβοσκίδες τους έτσι...»	183

«Чудовише – жилец вершин...»	184
«Мрачное»	186
«Единая книга»	188
«Э... э! ы-ым! весь в поту...»	192

ВЛАДИМИР МАЯКОВСКИЙ (1893-1930)

«Утро»	194
«А вы могли бы?»	198
«Ничего не понимают»	200
«Послушайте!»	202
«А все-таки»	204
«Левый марш»	206
«Хорошее отношение к лошадям»	210
Из поэмы «Париж» Прощанье	214
Из поэмы «Про это»	216

МАРИНА ЦВЕТАЕВА (1892-1941)

«Молитва»	220
«Зверю – берлога...»	222
«Все великолепье...»	224
«Диалог Гамлета с совестью»	226

БОРИС ПАСТЕРНАК (1890-1960)

«Здесь прошелся загадки таинственный ноготь...»	228
«Рояль дрожащий пену с губ оближет...»	230
«Здесь будет все: пережитое...»	232

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН (1895-1925)

«Песнь о собаке»	234
«Разбуди меня завтра рано...»	236
«Не жалею, не зову, не плачу...»	238

СОВЕТСКИЙ ПЕРИОД

НИКОЛАЙ ЗАБОЛОЦКИЙ (1903-1958)

«Фигуры сна»	242
«Осень»	244

«Ένα τέρας, κάτοικος των βουνών...»	185
«Θλιμμένο»	187
«Το κοινό βιβλίο»	189
«Ε... ε! Η... η! Καταϊδρωμένος...»	193

ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ ΜΑΓΙΑΚΟΦΣΚΙ (1893-1930)

«Πρώι»	195
«Εσείς θα μπορούσατε;»	199
«Τίποτε δεν καταλαβαίνουν»	201
«Ακούστε!»	203
«Κι ωστόσο»	205
«Βήμα αριστερό»	207
«Καλή συμπεριφορά στα άλογα»	211
Από την ποιητική σύνθεση <i>Παρίσι Αποχαιρετισμός</i>	215
Από την ποιητική σύνθεση <i>Για τούτο</i>	217

ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΒΕΤΑΓΕΒΑ (1892-1941)

«Προσευχή»	221
«Κρύπτη – στο θηρίο...»	223
«Η μεγαλοπρέπεια όλη...»	225
«Ο διάλογος του Άμλετ με τη συνείδησή του»	227

ΜΠΟΡΙΣ ΠΑΣΤΕΡΝΑΚ (1890-1960)

«Εδώ το αίνιγμα το μυστικό του νύχι έχει ρίξει...»	229
«Το πιάνο τρέμοντας γλείφει απ' τα χείλη τον αφρό...»	231
«Εδώ θα 'ναι όλα: τα γνωρισμένα...»	233

ΣΕΡΓΚΕΪ ΓΕΣΕΝΙΝ (1895-1925)

«Τραγούδι για το σχύλο»	235
«Αύριο ξύπνα με νωρίς...»	237
«Δε λυπούμαι, δεν κλαίω, δε φωνάζω...»	239

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΪ ΖΑΜΠΟΛΟΤΣΚΙ (1903-1958)

«Μορφές του ύπνου»	243
«Φθινόπωρο»	245

АРСЕНИЙ ТАРКОВСКИЙ (1907-1989)

«Словарь»	248
«Посредине мира»	250
«Первые свидания»	252
«Жизнь, жизнь»	256
«Портрет»	260
«Иванова Ива»	262
«Эвридика»	264
«Вот и лето прошло...»	268
«Я в детстве заболел...»	270
«Меркнет зрение – сила моя...»	272

ЕВГЕНИЙ ВИНОКУРОВ (1925-1993)

«Опять с намокшей шляпы каплет...»	274
«Жизнь»	276
«Старый Кант подсел поближе к лампе...»	278
«Адам»	280
«Она»	282
«Крестились готы...»	284
«Я говорю: а ну, приятель...»	286

АНДРЕЙ ВОЗНЕСЕНСКИЙ (1932-)

«Бьют женщину»	288
«Монолог Мерлин Монро»	292
«Стихи не пишутся – случаются...»	298
«Сон»	300

ЕВГЕНИЙ ЕВТУШЕНКО (1933-)

«В церкви Кошуэты»	302
«Ндут белые снега...»	306
«Монолог бродвейской актрисы»	310

ИОСНФ БРОДСКИЙ (1940-1996)

«Одуссей Телемаку»	314
«Война в убежище Киприды»	316
«Я входил вместо дикого зверя в клетку...»	318
«В Италии»	320
«Только пепел знает, что значит сгореть дотла»	322

ΑΡΣΕΝΙ ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ (1907-1989)

«Λεξικό»	249
«Στο κέντρο του κόσμου»	251
«Τα πρώτα ραντεβού»	253
«Ζωή, ζωή»	257
«Πορτρέτο»	261
«Η ιτιά του Ιβάν»	263
«Ευρυδίκη»	265
«Να το καλοκαίρι το ζεστό...»	269
«Παιδί αρρώστησα...»	271
«Σιγοσβήνει η όραση – η δύναμή μου...»	273

ΕΒΓΚΕΝΙ ΒΙΝΟΚΟΥΡΟΦ (1925-1993)

«Από το υγρό καπέλο πάλι στάζει...»	275
«Ζωή»	277
«Ο γερο-Καντ μαζεύτη πιο κοντά στη λάμπα...»	279
«Αδάμ»	281
«Αυγή»	283
«Βαφτίστηκαν οι Γότθοι...»	285
«Λέω: φίλε, άσε...»	287

ΑΝΤΡΕΪ ΒΟΖΝΕΣΕΝΣΚΙ (1932-)

«Χτυπών μια γυναίκα»	289
«Μονόλογος της Μέρλιν Μονρόε»	293
«Τα ποιήματα δε γράφονται – συμβαίνουν...»	299
«Όνειρο»	301

ΕΒΓΚΕΝΙ ΓΕΦΤΟΥΣΙΕΝΚΟ (1933-)

«Στην εκκλησία της Κασσουέτα»	303
«Πέφτουν άσπρα χιόνια...»	307
«Μονόλογος μιας ηθοποιού του Μπρόντγουεϊ»	311

ΙΟΣΙΦ ΜΠΡΟΝΤΣΚΙ (1940-1996)

«Ο Οδυσσέας στον Τηλέμαχο»	315
«Πόλεμος στο καταφύγιο της Κυπρίδας»	317
«Σαν άγριο θηρίο κλείστηκα στο κλουβί...»	319
«Στην Ιταλία»	321
«Μόνο η στάχτη ξέρει τι σημαίνει ως το τέλος να καείς...»	323

«Рождественская звезда»	324
«Выступление в Сорбонне»	326
«Итака»	330

КОНЕЦ ВЕКА

ЕЛЕНА ШВАРЦ (1948-)

«Афродита улетает в ночь на субботу»	334
«При затмении Луны»	338
«Зарубленный священник»	340
«Последняя ночь»	342
«Маленькая ода к безнадежности»	344
«Поминальная свеча»	346

ДМИТРИЙ ПРИГОВ (1940-)

«Говорят: нет зла, есть отсутствие добра...»	348
«Когда мы с Орловым в Калуге лепили...»	350
«С утра мне совесть говорит...»	352
«Я бросил пить, курить пытаюсь бросить...»	354
«Людмила Зыкина поет...»	356
«Как представляется правительству страна...»	358
«Народ с одной понятен стороны...»	360
«Прозрачные сосны стояли...»	362
«Сидит на небе ворон-птица...»	364

ТИМУР КИБИРОВ (1955-)

«Коллеге»	366
«Конспект»	368
«Старая песня о главном»	370
«Не смотри телевизор. Не ходи в магазин...»	372
«Постмодернистское»	374
«Ibid»	376

ЗАМЕТКИ	381
-------------------	-----

БИБЛИОГРАФИЯ	403
------------------------	-----

«Χριστουγεννιάτικο αστέρι»	325
«Ομιλία στη Σορβόνη»	327
«Ιθάκη»	331

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ

ΕΛΕΝΑ ΣΒΑΡΤΣ (1948-)

«Νύχτα ξημερώματα Σαββάτου πετά η Αφροδίτη»	335
«Με την έκλειψη της Σελήνης»	339
«Κατακρεουργημένος ιερέας»	341
«Η τελευταία νύχτα»	343
«Μικρή ωδή στην απελπισία»	345
«Ένα κερί στη μνήμη»	347

ΝΤΙΜΙΤΡΙ ΠΡΙΓΚΟΦ (1940-)

«Λένε πως δεν υπάρχει το κακό, παρά μόνο η απουσία του καλού...»	349
«Όταν στην Καλούγκα, μαζί με τον Ορλόφ, σκαλίζαμε...»	351
«Από το πρωί μου λέει η συνείδησή μου...»	353
«Σταμάτησα να πίνω, προσπαθώ το κάπνισμα να κόψω...»	355
«Τραγουδά η Λουντμίλα Ζίκινα...»	357
«Πώς βλέπει η κυβέρνηση τη χώρα...»	359
«Από τη μια πλευρά ο λαός είναι κατανοητός...»	361
«Διάφανα στέκανε τα πεύκα...»	363
«Κάθεται στον ουρανό πουλί-κοράκι...»	365

ΤΙΜΟΥΡ ΚΙΜΠΡΟΦ (1955-)

«Σε συνάδελφο»	367
«Περίληψη»	369
«Παλιό τραγούδι για το ουσιαστικό»	371
«Μη βλέπεις τηλεόραση. Μην πηγαίνεις για ψώνια...»	373
«Μεταμοντέρνο»	375
«Ibid»	377

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ	381
----------------------	-----

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	403
------------------------	-----

* * *

Ужасен холод вечеров,
Их ветер, бьющийся в тревоге,
Несуществующих шагов
Тревожный шорох на дороге.

Холодная черта зари –
Как память близкого недуга
И верный знак, что мы внутри
Неразмыкаемого круга.

Июль 1902

* * *

Είναι το κρύο τις νύχτες φοβερό,
Με αγωνία ο άνεμος σφυρίζει,
Κι ανύπαρκτων βημάτων ποδοβολητό
Το δρόμο έξω βασανίζει.

Το παγωμένο σημάδι της αυγής,
Σα μνήμη από αρρώστια κοντινή,
Φέρνει το μήνυμα ότι εμείς
Είμαστε σε κύκλο μέσα δίχως ρωγμή.

Ιούλιος 1902

НЕЗНАКОМКА

По вечерам над ресторанами
Горячий воздух дик и глух,
И правит окриками пьяными
Весенний и тлетворный дух.

Вдали, над пылью переулочной,
Над скукой загородных дач,
Чуть золотится крендель булочной,
И раздается детский плач.

И каждый вечер, за шлагбаумами,
Заламывая котелки,
Среди канав гуляют с дамами
Испытанные остряки.

Над озером скрипят уключины,
И раздается женский визг,
А в небе, ко всему приученный,
Бессмысленно кривится диск.

И каждый вечер друг единственный
В моем стакане отражен
И влагой терпкой и таинственной,
Как я, смирен и оглушен.

А рядом у соседних столиков
Лакеи сонные торчат,
И пьянцы с глазами кроликов
«In vino veritas!» кричат.

И каждый вечер, в час назначенный
(Иль это только снится мне?),

Η ΑΓΝΩΣΤΗ

Το βράδυ πάνω απ' τις ταβέρνες
Ο ζεστός αγέρας άγριος και πνικτικός,
Σκορπά παντού κουβέντες μεθυσμένες
Άνεμος της σήψης ανοιξιάτικος.

Πιο πέρα, σε δρομάκια που η σκόνη τα γεμίζει,
Πάνω απ' την πλήξη σπιτιών εξοχικών,
Το κουλούρι στο ψωμάδικο μόλις χρυσίζει
Κι ακούγεται το κλάμα των παιδιών.

Και κάθε βράδυ πάνω στις γραμμές των τρένων,
Φορώντας τα καπέλα τους στραβά,
Γυναϊκάδες περπατούν με ύφος ερωτευμένων
Γυναίκες κρατώντας αγχαλιά.

Πάνω από τη λίμνη τρίζουν τα κουπιά,
Και μια γυναίκα μακριά στριγκλίζει.
Στον ουρανό συνηθισμένοι σε όλα αυτά,
Και το φεγγάρι δίχως νόημα στριφογυρίζει.

Και κάθε βράδυ ο φίλος μου ο μοναδικός
Μες στο ποτήρι μου είναι καθισμένος.
Απ' το μυστήριο υγρό είναι κι αυτός,
Όπως κι εγώ, βουβός και ζαλισμένος.

Στα τραπεζάκια τα διπλανά
Στέκουν οι σερβιτόροι και νυστάζουν,
Κι οι μεθυσμένοι με μάτια μισάνοιχτα
«In vino veritas!» φωνάζουν.

Και κάθε βράδυ, σε ώρα τακτική
(Η μήπως τ' ονειρεύομαι κάθε φορά;),

Девичий стан, шелками схваченный,
В туманном движется окне.

И медленно, пройдя меж пьяными,
Всегда без спутников, одна,
Дыша духами и туманами,
Она садится у окна.

И веют древними поверьями
Ее упругие шелка,
И шляпа с траурными перьями,
И в кольцах узкая рука.

И странной близостью закованный,
Смотрю за темную вуаль,
И вижу берег очарованный
И очарованную даль.

Глухие тайны мие поручены,
Мне чье-то солнце вручено,
И все души моей излучины
Пронзило терпкое вино.

И перья страуса склоненные
В моем качаются мозгу,
И очи синие бездонные
Цветут на дальнем берегу.

В моей душе лежит сокровище,
И ключ поручен только мне!
Ты право, пьяное чудовище!
Я знаю: истина в вине.

24 апреля 1906, Озерки

Στα μετάξια τυλιγμένη, με λαμπρό κορμί,
Απ' το θαμπό παράθυρο περνά.

Μέσ' απ' τους μεθυσμένους αργοδιαβαίνοντας,
Πάντα με δίχως συνοδούς, μονάχη,
Κι αρώματα και δρόσους αναδίνοντας
Στου παραθύρου κάθετα την άκρη.

Κι αναδίνουν μύθους αρχαίους
Τα μετάξια της τα στητά,
Το καπέλο με τα φτερά του πάθους,
Τα δαχτυλίδια στα δάχτυλα τα λεπτά.

Απ' την παράξενη ομορφιά της μαγεμένος
Πίσω απ' το δίχτυ κοιτώ το σκοτεινό·
Σε μαγεμένη όχθη βρίσκομαι χαμένος,
Σε μαγεμένο πλανιέμαι ωκεανό.

Μυστικά μού αποκαλύφθηκαν κρυφά,
Τον ήλιο του κάποιος μου έχει δώσει,
Κι ως της ψυχής μου τα σωθικά
Η στυφάδα του κρασιού έχει απλώσει.

Φτερά στρουθοκαμήλου γέρνοντας
Μες στο κεφάλι μου κουνιούνται,
Και μάτια γαλανά στο βάθος φεύγοντας
Σε όχθες μακρινές πλανιούνται.

Θησαυρό έχω στην ψυχή κρυμμένο
Κι έχω εγώ μονάχα το κλειδί!
Έχεις δίκιο, τέρας μεθυσμένο,
Η αλήθεια βρίσκεται μόνο στο κρασί.

24 Απριλίου 1906, Οξφόρκη

* * *

О доблестях, о подвигах, о славе
Я забывал на горестной земле,
Когда твое лицо в простой оправе
Передо мной сияло на столе.

Но час настал, и ты ушла из дому.
Я бросил в ночь заветное кольцо.
Ты отдала свою судьбу другому,
И я забыл прекрасное лицо.

Летели дни, крутясь проклятым роєм...
Вино и страсть терзали жизнь мою...
И вспомнил я тебя пред аналоем,
И звал тебя, как молодость свою...

Я звал тебя, но ты не оглянулась,
Я слезы лил, но ты не снизошла.
Ты в синий плащ печально завернулась,
В сырую ночь ты из дому ушла.

Не знаю, где приют своей гордыне
Ты, милая, ты, нежная, нашла...
Я крепко сплю, мне снится плащ твой синий,
В котором ты в сырую ночь ушла...

Уж не мечтать о нежности, о славе,
Все миновалось, молодость прошла!
Твое лицо в его простой оправе
Своей рукой убрал я со стола.

30 декабря 1908

* * *

Άθλους, δόξεις, κατορθώματα
Στην τραγική ξεχνούσα γη
Όταν το πρόσωπό σου νυχτοξημερώματα
Έστεκε μπροστά μου σε κορνίζα απλή.

Μα ήρθε η ώρα που το σπίτι άφησες.
Το δαχτυλίδι μας στη νύχτα έριξα.
Εσύ τη μοίρα σου σε άλλον χάρισες
Κι εγώ τ' ωραίο σου πρόσωπο λησμόνησα.

Φεύγαν οι μέρες γυρίζοντας φριχτά,
Κρασί και πάθος τη ζωή μου τυραννούσαν...
Σε θυμήθηκα στο ιερό μπροστά
Και σαν τη νιότη μου σ' αναζητούσα...

Σε φώναξα, μα συ δεν καταδέχτηκες
Ούτε το βλέμμα πίσω να γυρίσεις,
Μες στο γαλάζιο πανωφόρι θλιβερά τυλίχτηκες
Και σε νύχτα υγρή το σπίτι έχεις αφήσει.

Η περηφάνια σου τι να 'γινε δεν ξέρω,
Εσέ γλυκιά, εσένα αγάπη τρυφερή.
Βαθιά κοιμούμαι και στ' όνειρό μου βλέπω
Το γαλάζιο πανωφόρι που φορούσες νύχτα υγρή...

Για τρυφερότητα, για δόξα δε θα ονειρευτώ.
Χάθηκαν όλα, τα νιάτα μ' έχουνε προδώσει!
Με την απλή κορνίζα το πρόσωπό σου το γλυκό
Απ' το τραπέζι με το χέρι μου έχω σηλώσει.

30 Δεκεμβρίου 1908

* * *

Ночь, улица, фонарь, аптека,
Бессмысленный и тусклый свет.
Живи еще хоть четверть века –
Все будет так. Исхода нет.

Умрешь – начнешь опять сначала,
И повторится все, как встарь:
Ночь, ледяная рябь канала,
Аптека, улица, фонарь.

10 октября 1912

* * *

Νύχτα, δρόμος, φανάρι, φαρμακείο,
Φως θαμπό με δίχως νόημα.
Έτσι θα 'ναι, χωρίς διέξοδο αιωνίως,
Κι αν ζήσεις ένα τέταρτο του αιώνα ακόμα.

Πεθαίνεις – αρχινάς ξανά από την αρχή
Κι όλα επαναλαμβάνονται και πάλι:
Νύχτα, του καναλιού παγωμένη ροή,
Φαρμακείο, δρόμος, φανάρι.

10 Οκτωβρίου 1912

КОРШУН

Чертя за кругом плавный круг,
Над сонным лугом коршун кружит
И смотрит на пустынный луг. –
В избушке мать над сыном тужит:
«На хлеба, на, на грудь, соси,
Расти, покорствуй, крест неси».

Идут века, шумит война,
Встает мятеж, горят деревни,
А ты все та ж, моя страна,
В красе заплаканной и древней. –
Доколе матери тужить?
Доколе коршуну кружить?

22 марта 1916

ΓΕΡΑΚΙ

Γράφοντας κύκλους τον ένα μετά τον άλλο,
Στο κοιμισμένο λιβάδι γυρίζει το γεράκι
Κοιτάζοντάς το επίμονα που στέκει άδειο.
Και μονολογεί η μάνα πάν' απ' του γιου της το κρεβάτι:
«Να ψωμί, να στήθος, βύζαξε,
Μεγάλωσε, υποτάξου, το σταυρό βάσταξε!».

Οι αιώνες περνούν, ο πόλεμος βουίζει,
Ξεσηκώνονται επαναστάσεις, καίγονται χωριά,
Μα εσύ πατρίδα, ίδια πάντα, τίποτα δεν αγγίζει
Τη δακρυσμένη κι αρχαία σου ομορφιά.
Ως τότε η μάνα θα δακρύζει;
Ως τότε το γεράκι θα γυρίζει;

22 Μαρτίου 1916